Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ & ΠΑΥΛΟΥ ΕΙΣ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ.

Τήν Παρασκευήν, 29ην Ἰουνίου/12ην Ἰουλίου 2013, ἑωρτάσθη ἡ ἑορτή τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου εἰς τόν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἱερόν Ναόν τοῦ Πατριαρχείου εἰς Καπερναούμ. Ὁ ἱερός Ναός αὐτός, ὁ προκαλῶν τόν θαυμασμόν τῶν ὀφθαλμῶν ἐξωτερικῶς καί ἐσωτερικῶς, εἶναι κτίσμα τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ τοῦ 1935 εἰς ἀρχαιολογικόν χῶρον ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Καπερναούμ εἰς τήν δυτικήν ὄχθην τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης. Εἰς Καπερναούμ, ὡς γνωστόν, ἐδίδαξεν ὁ Κύριος καί ἐποίησε πολλά τῶν σημείων Αὐτοῦ, ἀφ' ὅτου ἐγκαταλείψας τήν ἰδίαν Αὐτοῦ πατρίδα τήν Ναζαρέτ καί διά τούτων εἶπεν: «οὐαί σοι, Χοραζίν· οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν. πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. καὶ σύ, Καπερναούμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί….», (Ματθ. 11, 21-24).

Εἰς τό ἱερόν αὐτόν Ναόν προεξῆρξε τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου καί Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Τιβεριάδος π. Τιμοθέου, τῆς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Θαβωρίου ὄρους Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱλαρίωνος, τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχές Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου πρεσβυτέρων τῆς Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν περιοχήν τῆς Γαλιλαίας καί τῆς Ἄκκρης καί πολλοῦ λαοῦ ἐκ τοῦ Ἀραβοφώνου, Ἑλληνοφώνου καί Ρωσοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου, κυρίως ἐκ τῆς βορείου δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἐν εὐλαβείᾳ καί κατανύξει συμμετεχόντων.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα, ἔχοντα οὕτως ἑλληνιστί:

«Ἔδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν ᾗ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὥσπερ ἀστέρες λογικοί, τὴν οἰκουμένην περιαυγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ μελῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐσεβεῖς Χριστιανοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἑορτή χαρμόσυνος ἐπέλαμψε σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ βιβλικῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Καπερναούμ, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν Ἁγίων πνευματοφόρων καί κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου. Οὗτοι εἶναι τά καυχήματα, τά ὁποῖα ὁ φιλάνθρωπος θεός Πατήρ ἔδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ. Καί τοῦτο, διότι ὁ μέν Πέτρος ἀνεδείχθη ἡ πέτρα τῆς πίστεως ὁ δέ Παῦλος ὁ ῥήτωρ τῆς οἰκουμενικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τό ἀποστολικόν κήρυγμα τῶν κορυφαίων τούτων φωστήρων τῆς Ἐκκλησίας εἶχεν ὡς πηγήν καί σημεῖον ἀναφορᾶς τόν θεμέλιον λίθον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν θεόν καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται εἰς τάς ἐπιστολάς αὐτῶν. Τοῦ μέν Πέτρου λέγοντος: «Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον», νά πλησιάζετε ὁλοένα καί περισσότερον πρός τόν Κύριον, ὁ Ὁποῖος εἶναι λίθος πού ἔχει ζωήν καί μεταδίδει ζωήν καί ἀπό μέν τούς ἀνθρώπους ἔχει ἀποδοκιμασθεῖ, διότι τόν ἐσταύρωσαν, ἐνώπιον ὅμως τοῦ θεοῦ εἶναι ἐκλεκτός καί τιμημένος. (Α΄ Πέτρ. 2,4) Τοῦ δέ Παύλου ὁμολογοῦντος ὅτι: «Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός», (Α΄ Κορ. 3, 10-11), διότι κανένας δέν μπορεῖ νά βάλῃ ἄλλον θεμέλιον λίθον ἐκτός ἐκείνου που εὑρίσκεται τώρα ἀμετακίνητος καί ἄσειστος εἰς τήν βάσιν τῆς οἰκοδομῆς, καί ὁ θεμέλιος αὐτός λίθος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ ὁμολογία τοῦ Πέτρου: «σύ εἶ ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος», (Ματθ. 16,16) καί ἡ δήλωσις τοῦ Παύλου, ὅτι ἐνεργεῖ «κατά τήν χάριν τήν δοθεῖσάν μοι παρά θεοῦ», (Α' Κορ 3,10) ἀποτελοῦν τό βασικόν γνώρισμα τῆς διακριτικῆς αὐτῶν ἀποστολικότητος.

Τόσον ὁ Πέτρος ὅσον καί ὁ Παῦλος ἐπιμένουν εἰς τό ἀποστολικόν αὐτῶν κήρυγμα, εἰς τό σωτήριον ἔργον τοῦ θεοῦ καί τοῦ Μεσσίου Χριστοῦ, ὁ Ὁποῖος ἐξηγόρασεν ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους μέ τό πολύτιμον Αὐτοῦ αἷμα. «Εἰδότες», λέγει ὁ Πέτρος, «ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς παρτροπαραδότου, ἀλλά τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καί ἀσπίλου Χριστοῦ, προεγνωσμένου μέν πρό καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δέ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς», (Α' Πέτρ. 1, 18-19).

«Εὐλογητός» δέ λέγει ὁ σοφός Παῦλος, «ὁ θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ, καθώς καί ἐξελέξατο ἡμᾶς πρό καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καί ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ… ἐν ᾧ ἔχομεν τήν ἀπολύτρωσιν διά τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τήν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων κατά τόν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ», (Ἐφες. 1,3…7).

Διά τούς σήμερον τιμωμένους Ἁγίους Ἀποστόλους, ἀγαπητοί μου, ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας σαρκωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ οἱ «διῃρημένοι τοῖς σώμασι καί ἡνωμένοι τῷ πνεύματι» θεοκήρυκες Ἀπόστολοι εἶδον τήν δόξαν τοῦ θεοῦ. Εἶδον, μέ ἄλλα λόγια, τήν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωσιν ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος: «πάντες γάρ ἥμαρτον καί ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεάν τῇ αὐτοῦ χάριτι διά τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Ρωμ. 3, 23-24).

Ἡ ἁμαρτία, δηλονότι ἡ ἀποστασία ἀπό τόν θεόν, εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐστέρησε τούς ἀνθρώπους τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. Ἐστέρησε τούς ἀνθρώπους τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Παρά ταῦτα ἡ ἄμετρος φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ παρέχει εἰς τόν ἄνθρωπον τήν δυνατότητα νά ἐπανακτήσῃ τήν δόξαν τοῦ θεοῦ, γενόμενον κοινωνόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος , τό ὁποῖον οἰκεῖ ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ, «οὐκ οἴδατε», λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, «ὅτι Ναός θεοῦ ἐστε καί τό Πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τόν ναόν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γάρ Ναός τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς», (

Α’ Κορ. 3, 16-17).

«Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοί, (ἐστε), λέγει ὁ ἀπόστολος Πέτρος, «ὅτι τό τῆς δόξης καί δυνάμεως καί τό τοῦ θεοῦ Πνεῦμα ἐφ’ ὑμᾶς ἀναπαύεται κατά μέν αὐτούς βλασφημεῖται, κατά δέ ὑμᾶς δοξάζεται», (Α’ Πετρ. 4,14).

Εἰς αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἀποστολήν τοῦ κηρύγματος τῆς ἐπιστροφῆς τῆς μετανοίας καί τῆς ἀνανήψεως τοῦ ἀνθρώπου ἐκλήθησαν οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ἀποστόλων, Πέτρος ὁ μακάριος καί Παῦλος ὁ θεσπέσιος, ὡς ψάλλει καί ὁ μελῳδός τῆς Ἐκκλησίας: «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες τήν κορυφήν ὑμνήσωμεν Πέτρον καί Παῦλον τούς θείους τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τούς κήρυκας τῆς πίστεως, τάς θεολόγους σάλπιγγας, δογμάτων τούς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τούς στύλους καί καθαιρέτας τῆς πλάνης».

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ τά τῆς διανοίας ὄμματα φωτίσαντος τῷ θείῳ καί ἀπροσίτῳ αὐτοῦ φωτί, τούς Ἁγίους Ἀποστόλους Πέτρον καί Παῦλον, ἵνα διά τῶν ἱκεσιῶν αὐτῶν ἀξιωθῶμεν καί ἡμεῖς τῆς σωτηρίας καί τοῦ φωτισμοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν.

καί ὡς ἔπεται ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/07/13/2555

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν καί τήν λιτανείαν ὁ φίλεργος καί ἀνακαινίσας τήν Μονήν ἡγούμενος μοναχός π. Εἰρήναρχος παρέθεσεν εἰς πάντας παραθαλασίαν τράπεζαν ἰχθύων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

httpv://youtu.be/wSnzr2WY_a8

ngg_shortcode_0_placeholder